DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.

De OOSTPOST verschijnt alle weken des Woensdags. De prijs per jaargang is *f* **10.**— rec. voor *Soerabaya*, en *f* **12.**— rec. franco per post.

WOENSDAG 19 OCTOBER

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is *f* **1.**— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

No. 43. VERANTWOORDELIJKE UITGEVER E. FUHRI TE SOERABAYA. 1853.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANTEN.

van den 7^{den} tot en met den 12^{den} October 1853 N°s. 81—82.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Uit 's lands dienst, de opziener der tweede klasse bij den waterstaat en 's lands gebouwen W. Rodbard.

BENOEMD:

Tot kommies-visitateur bij de recherche te Batavia, A. A. Kemper, thans onderkommies der eerste klasse.

WEDER GEPLAATST:

Bij het kader van den waterstaat en 's lands gebouwen, de opziener L. André, en zulks als opziener der eerste klasse.

OVERGEPLAATST:

Naar Bandjermassing, de opziener der eerste klasse bij den waterstaat en 's lands gebouwen J. J. Dikschei, thans te Soerabaya.

GOEDGEKEURD:

Dat door den waarnemenden chef van den waterstaat en 's lands civiele werken, bij het personeel der opzieners van den waterstaat en 's lands gebouwen

IS BEVORDERD:

Tot opziener der tweede klasse, F. Brautigam, thans opziener der derde klasse.

ZIJN BENOEMD:

Tot opzieners der derde klasse, J. G. R. de Lavalette, A. C. F. de Burlet, en F. H. Scott.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Uit Z^r. M^s. militaire dienst, de tweede luitenant der infanterie M. Wendelaar Bonga.

BENOEMD:

Tot adjudant bij het 6de bataillon infanterie, de eerste luitenant K. H. O. van Bennekom, van het 14de bataillon.

OVERGEPLAATST:

BIJ HET WAPEN DER INFANTERIE:

Bij het 14de bataillon, de luitenant-kolonel J. C. Boelhouwer, van het 5de bataillon.

Bij het 12de bataillon, de majoor K. A. Jeekel, van het 14de bataillon.

Bij het 5de bataillon, de majoor J. C. A. H. Hachez, van het 12de bataillon.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den apotheker der derde klasse J. W. Roelandt.

Bij beschikkingen van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van 12 Maart en 2 Mei 1853 l^a. A no. 1 en l^a. A no. 2, zijn als burgerlijke geneeskundigen voor *Nederlandsch Indie* aangewezen, de heeren:

C. L. van der Voort, stad- en plattelands heel- en verloskundige, wonende te *Rotterdam*;

C. A. Thepass, genees-, heel- en verloskundige, laatstelijk gevestigd te *Rolde*, in *Drenthe*;

A. C. Vogler, genees-, heel- en verloskundige te *Poortugaal*, en

A. Sonius, genees-, heel en verloskundige te *Spijk*, gemeente *Bierum*, provincie *Groningen*.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van den 1sten Augustus 1853 no. 3, is *P. H. G. Haak*, laatstelijk eerste bode bij de weeskamer te *Batavia*, toen met verlof in *Nederland*, op zijn verzoek eervol uit 's lands dienst ontslagen, onder toekenning van pensioen.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Uit Z^r. M^s. militaire dienst, de tweede luitenant der infanterie J. A. van der Hart.

BENOEMD:

Tot onderdirecteur der genie in de 3de militaire afdeeling, de majoor bij dat wapen J. C. R. Steinmetz.

Marine-Departement.

ONTSLAGEN:

Op hun verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de kommandeurs bij 's lands timmerwerf te Soerabaija, J. H. van Asperen den F. G. Ruiter.

VERTREK VAN DE LAND-MAIL.

(Voor het land.) De Resident van *Soerabaya* brengt bij deze ter kennisse van het algemeen, dat op **DONDERDAG** den **20sten DEZER**, des namiddags ten **4** ure, de postpakketten zullen worden gesloten, bestemd voor de verzending naar *Europa* met de overland-mail.

SOERABA, *De Resident voornoemd*,
11 *October* 1853. VREEDE BIK.

(Voor het land.) De Resident van *Soerabaya* maakt bij deze bekend, dat op *Vrijdag den 28sten October*, aanstaande des morgens ten 9 uur ten zijnen burele door hem onder nadere goedkeuring van het Gouvernement, overeenkomstig het reglement op de uitbestedingen (staatsblad 1829 No. 67) eene openbare uitbesteding zal worden gehouden voor den OVERVOER VAN ZOUT uit de hoofddepôt pakhuizen der afdeeling *Grissee* naar de binnenlandsche zoutverkooppakhuizen te *Djerebeng*, *Modjokerto*, *Plosso*, *Porrong*, *Sidokarie* en het verkooppakhuis ter hoofdplaats *Soerabaya*, waarvan de voorwaarden dagelijks, met uitzondering van den *Zondag*, ter lezing liggen ter secretarie der residentie.

Gegadigden worden verzocht hunne inschrijvingsbilletten vóór of uiterlijk op den dag der uitbesteding aan hem Resident te doen geworden en bij de uitbesteding in persoon tegenwoordig te zijn, dan wel zich te doen vervangen door behoorlijk daartoe gekwalificeerden.

SOERABAYA, *De Resident voornoemd*,
18 *October* 1853. VREEDE BIK.

(Voor het land.) De Resident van *Soerabaya* maakt bij deze bekend dat **SCHEEPSRUIMTE** benoodigd is voor den overvoer van *Batavia* dan wel regtstreeks van *Soerabaya* naar *Balie Selaparang (Lombok)* van eenen **RHINOCEROS** hoog p. m. 6 voet en lang p. m. 3 voet.

SOERABAYA, *De Resident voornoemd*,
11 *October* 1853. VREEDE BIK.

(Voor het land.) De Resident van *Soerabaya* brengt bij deze ter kennis van het algemeen, dat op *Zaturdag den 29sten October* aanstaande te *Podjok*, nabij de hoofdplaats *Grissee*, publiek zullen worden verkocht 2927 stuks voor 's Gouvernements dienst afgekeurde HOUTWERKEN, bestaande uit gekapte RIBBEN, kromme gekapte RIBBEN, BALKEN en kromme BALKEN.

SOERABAYA, *De Resident voornoemd*,
30 *September* 1853. VREEDE BIK.

(Voor het land.) Debiteuren aan het vendu-kantoor te *Soerabaya*, over de maand *Junij* jl., welke nog achterlijk zijn in de voldoening hunner schulden, worden bij deze herinnerd dat de aanzuivering daarvan uiterlijk op ultimo dezer zal moeten plaats hebben, indien zij zich tegen geregtelijke vervolging willen vrijwaren.

De Superintendent van het gemelde kantoor,
J. J. MODDERMAN.

(Voor het land.) Op *Zaturdag den 29sten dezer* maand zullen voor 's lands pakhuizen worden verkocht 126 picols **KOFFIJ**, en eenige voor den dienst overtollige en onbruikbare **GOEDEREN**.

SOERABAYA, *De Algemeene Pakhuismeester*,
15 *October* 1853. VAN MEERTEN.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING

Op *Donderdag den 20sten October* 1853.

Bij den pachter der pandjeshuizen TAN TONG LIEP, in de *Chineesche Kamp*, van onuitgeloste PAND-GOEDEREN.

Op *Vrijdag den 21sten October* 1853.

Voor het locaal der Weeskamer alhier van diverse BOEDELS.

Op *Maandag den 24sten October* 1853.

Voor rekening van den Heer D. J. ASPELING, in de kampoong *Baroe*, van ZEVEN ERVEN met de daarop staande STEENEN met PANNEN gedekte HUIZEN en een ERF, toebehoorende aan den Javaan WONGSO WIDJOJO, als mede een ERF met het daarop staande STEENEN HUIS, toebehoorende aan RADEN MAAS WIRO ADIE SARTRO.

Op *Dingsdag den 25sten October* 1853.

Voor de toko van den Heer C. DEAN, in de stad, van diverse TOKO- en COMMISSIE-GOEDEREN.

Op *Woensdag den 26sten October* 1853.

Voor de toko van den Heer B. VAN DER ZWAAN, op de *Kaliemaas*, van PROVISIEN en DRANKEN, enz.

SOERABAYA, den 19den October.

— Omstreeks 3 uren in den namiddag van gisteren ontstond er brand in de kampongs *Ketapan* en *Sasak*, nabij het Officiers Kampement alhier. Aangewakkerd door den hevigen wind, waren in een kort tijdsverloop een vijftigtal bamboezen en vijf steenen huizen in den asch gelegd. Door de spoedige aankomst der brandspuiten en den ijver, waarmede men te werk ging, was men denzelven ten 5 uren meester. Belangrijk moet het daardoor geleden verlies bedragen, daar juist in dat gedeelte, waar de brand uitbrak bemiddelde lieden woonden. Een oude man te lang in zijn huis gebleven zijnde, om zijn boeltje te redden, is door de vlammen zoo deerlijk gebrand, dat aan het behoud van zijn leven wordt getwijfeld.

— Een Madurees is gisteren middag plotseling na het eten van ikan pindang, welke vergiftigd blijkt geweest te zijn, overleden. Braking, ontlasting en krampachtige stuiptrekkingen gingen den dood vooraf.

— De *Java-Bode* dd. 12 dezer No. 81, bevat een verslag van de opening der Bataviasche tentoonstelling, waaruit wij wegens plaatsgebrek, slechts het volgende verkort ontleenen:

Maandag morgen den 10den dezer, heeft de eerste opening der Bataviasche tentoonstelling plaats gehad. Talloos was de menigte die zich weldra in het gebouw bevond, alwaar zij zich in een, op de binnenplaats smaakvol gedecoreerd paviljoen vereenigde.

In eene staatsie-koets gezeten en begeleid door een detachement kavallerie kwamen ten 9 ure Zijne Excellentie de Gouverneur-Generaal en Mevrouw Duijmaer van Twist en stapten vervolgens aan het gebouw af, alwaar Zijne Excellentie en hoogstdeszelfs gemalin door eene deputatie, bestaande uit den president der commissie, de heer S. D. Schiff, en eenige leden derzelve verwelkomd en onder het spelen van het stafmuzijk naar het paviljoen begeleid werden. Na eene zeer gepaste en doeltreffende aanspraak door den president uitgebragt, welke Zijne Excellentie beantwoordde, begaven zich Zijne Excellentie door den president der commissie, en Mevrouw Duijmaer van Twist door den resident van *Batavia* begeleid, in de ruime galerijen, waar de ingezondene voorwerpen waren ten toongesteld en bragten een geruimen tijd, blijkbaar met het grootste genoegen en belangstelling, door met de aandachtige beschouwing van de natuurlijke en nijverheids voortbrengselen uit dezen Archipel.

Ongeveer 11 ure verlieten Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal en Mevrouw Duijmaer van Twist het gebouw, zigtbaar ten hoogste voldaan; ook de bezoekers vertrokken kort daarna niet minder te vreden over hetgeen zij aanschouwd hadden; en deze zoo hoogst belangrijke en indrukwekkende plegtigheid liep hiermede ten einde.

— Onze lezers zullen zich wel herinneren, dat wij in den *Oostpost* dd. 27 *Julij* jl. n°. 31 een kort verslag gaven omtrent het alhier gehoudene examen bij de gouvernements lagere scholen. Nimmer hadden wij kunnen denken, dat een zoo eenvoudig berigt zooveel opzien zou baren. Vooral het slot van hetzelve schijnt velen tegen ons in het harnas gejaagd te hebben. Het luidde als volgt:

„ Dit examen gaf ons alzoo de vaste overtuiging dat ook hier in *Indie* de geest der kinderen zeer goed kan ontwikkeld worden, wanneer geschikte en kundige mannen hunne beste en liefderijke pogingen slechts daartoe willen aanwenden."

In het Indisch schoolblad n°. 8 beschuldigde men ons van „ onbedachtzaamheid, van onregtvaardigheid, van weerloozen te hebben aangevallen. „ En dat alles nog op zijn *minst* genomen. Wel hebben wij in den *Oostpost* n°. 38 gevraagd, hoe het Indisch schoolblad ons berigt op zijn *meest* genomen heeft opgevat; doch in stede van ons te antwoorden, legt men ons nieuwe en afschuwelijker misdaden ten laste.

R, beschuldigt ons in het schoolblad n°. 9, dat wij de ouders van de geestelijke opvoeding hunner kinderen ontslaan.

Hoe is dat mogelijk? hooren wij onze lezers vragen. In opgemeld berigt steekt immers geen kwaad? Hoe komt R. aan zulke zonderlinge gevolgtrekkingen. Al tuurden wij ons blind, dan zouden wij er toch zulke beschuldigingen niet uit kunnen putten. Dat is te hoog: daarvoor moet men $a + b$ met $a + b$ kunnen vermenigvuldigen!

Het lust ons niet de redeneringen van R. te ontcijferen. Wij wijzen onze geachte lezers over naar het werk van *Beijer* over de Nederduitsche stijl, waar men eenige bladzijden over sophismen kan vinden. Doch het doet ons leed dat ons artikel R. zoo heeft aangedaan, dat hij de correspondentie met zijnen vriend N. zoo lang (bijna 3 maanden) heeft moeten uitstellen. Die correspondentie over de groote zaak moet toch bij het publiek en vooral bij N. meer belangstelling te weeg brengen, dan al het geschrijf over een gehouden schoolexamen, dat bij de meesten reeds lang vergeten is. R. schijnt bijzonder hijpoconder te zijn, want hij brengt zich schrikbeelden omtrent de toekomst voor den geest, die werkelijk bij anderen niet zullen opkomen.

Volgens zijne meening is de berigtgever in den *Oostpost* geen bevoegd beoordeelaar der examina. Dit leidt hij op eene zonderlinge wijze af uit bovengemeld slot van ons verslag. Vreemde logica voorwaar! wij zijn overtuigd dat niemand dan R. alleen dezelve bezit. Doch het is volgens de meening van R. ook al heel moeijelijk op een examen over de ontwikkeling der kinderen te oordeelen.

Minst genomen dient men daartoe eerst zelf al die bekwaamheden te bezitten, waarover het onderzoek loopt. En wie is er in de XIX^{de} eeuw zoo geleerd?! Wie heeft er zestien jaren in de schoolwereld verkeerd? Arme ouders!

DE NEGERHUT,

No. 16.

OF

HET LEVEN DER NEGERSLAVEN IN NOORD-AMERIKA.

Vertaald naar het oorspronkelijke door P. Munnich.

— Als het zoover komt: Welnu! in het graf zijn alle menschen vrij en gelijk, mijnheer Wilson.

— George, uwe stoutmoedigheid doet mij verbaasd staan. Hoe durft gij het wagen in zulk eene nabijgelegene herberg te komen.

— Mijnheer Wilson, mijn stap is zoo stout, en deze herberg is *zoo* digt bij, dat niemand argwaan koesteren zal. Men zal mij veel verder weg zoeken, en gij zelve zoudt mij niet herkend hebben. De meester van Jim woont ver van hier, zoodat niemand hem zal herkennen. Buitendien heeft men de achterhaling van Jim opgegeven; niemand zoekt meer naar hem; en ik geloof dat niemand in mij den voortvlugtigen slaaf der aankondiging zal herkennen.

— Maar het brandmerk in uwe hand?

Hier trok George zijnen handschoen uit, en toonde in zijne hand het lidteeken eener pas genezene wond.

— Ziedaar het laatste bewijs der oplettendheid van mijnheer Harris jegens mij. Omstreeks veertien dagen geleden kreeg hij het in hoofd mij zoo te merken, omdat hij bang was, dat ik eerdaags ontvlugten zou. Het is van belang, niet waar? voegde hij er bij, den handschoen wederom aantrekkende.

— Het bloed stolt mij in de aderen als ik aan uwen toestand, aan uwe gevaarvolle onderneming denk.

— Mijn bloed is sints lange jaren aan het stollen geweest, mijnheer Wilson; maar nu kookt het.

En na eenige oogenblikken stilzwijgen ging George voort:

— Ik bespeurde dat gij mij herkend hadt, en meende deze zamenkomst met u te moeten hebben, opdat uwe verwondering mij niet verraden zoude. Morgen ochtend voor het aanbreken van den dag verlaat ik deze herberg, en morgen nacht hoop ik veilig in Ohio te kunnen slapen. Ik ben van voornemens bij dag te reizen, in de beste herbergen mijnen intrek te nemen, en aan de openbare tafel met de groote heeren te maaltijden. En nu, vaarwel mijnheer! indien gij hoort dat ik opgevat ben, houdt u dan ook van mijnen dood overtuigd.

George rigtte zich fier op, en stak hem met vorstelijke waardigheid de hand toe. De grijsaard schudde dezelve hartelijk, beval hem nogmaals voorzigtigheid aan, nam zijnen regenscherm en vertrok.

George bleef eenige oogenblikken nadenkend aan de deur staan. Eensklaps scheen hem iets in te vallen, want hij riep den heer Wilson terug.

— Mijnheer Wilson, nog een woordje! De oude man trad weder binnen en George sloot even als te voren zorgvuldig de deur. Eenige oogenblikken stond hij besluiteloos naar den grond te staren.

— Mijnheer Wilson! — zeide hij, plotseling het hoofd opheffende. — In uwe behandeling omtrent mij, hebt gij u als een waardig christen getoond. Vergun mij van uwe christelijke liefde nog ééne weldaad te verzoeken.

— Spreek, George!

— Welnu, mijnheer, wat gij gezegd hebt, is waar: ik loop vreesselijke gevaren. Er is op aarde geen levend schepsel dat zich om mij bekommert . . . sterf ik, men zal mij als een dooden hond in eene kuil werpen. Niemand zal om mijnen dood denken . . . behalve mijne arme vrouw . . . Arme ziel! zij zal treuren en in haar hart rouw bedrijven. O, mijnheer Wilson! beproef of gij haar deze doekspeld kunt doen geworden. . . . Zij gaf mij dezelve al een kersgeschenk; arm, onnoozel kind! Zend haar deze gedachtenis van mij, en zeg haar dat ik nooit opgehouden heb haar te beminnen. Wilt gij, Mijnheer Wilson? vroeg hij ernstig.

— Ja, zeker, zeer zeker, mijn ongelukkige vriend! zeide de grijsaard met vochtige oogen en eene van aandoening bevende stem.

— Zeg haar nog, ging George voort — dat zij moet trachten ook in Kanada aan te komen. Het komt er niet op aan, hoe zacht hare meesteres haar behandelt; het komt er niet op aan, hoezeer zij het huis, dat haar dierbaar is, bemint; smeek haar, dat zij zich daardoor niet late terughouden; want de slavernij eindigt altijd in ellende. Beveel haar aan, onzen zoon als een vrij man op te voeden, dan zal hij nimmer zooveel als ik te lijden hebben. Zeg haar dit, mijnheer Wilson; wilt gij?

— Ja, George, ik zal aan uw verzoek voldoen; maar ik hoop dat gij den dood ontkomen zult. Moed gevat! gij zijt een braaf mensch. Vertrouw op God, George. Ik wensch van harte, dat gij er gelukkig zult doorkomen.

— Kan men nog op een God vertrouwen? riep George op zulk eenen toon van verbitterde wanhoop, dat de heer Wilson er door getroffen werd. — O! ging hij voort, — ik heb gedurende mijn leven dingen gezien, die mij het bestaan van een Opperwezen doen betwijfelen. Gij, christenen, begrijpt niet tot welke denkbeelden die afschuwelijke dingen ons leiden. Een God? ja, voor u; maar niet voor ons!

— O, George, mijn vriend, denk zoo niet, antwoordde de grijsaard met gesmoorden stem. — Er is, er is een God! Wel zetelt hij in wolken en duisternis, maar regtvaardigheid zijn de steunpilaren zijner woning. Er is een God, George! geloof het! Vertrouw op hem; en hij zal u helpen. O! Ik ben er zeker van. Alles zal teregt komen, zoo niet in dit, dan ten minste in het volgende leven.

De wezenlijke godsvrucht van den eenvoudigen grijsaard zette zijne woorden kracht en waardigheid bij. George vertraagde zijne afgetrokkene gang door de kamer, stond een oogenblik peinzend stil, en zeide levendig en met vuur.

— Ik dank u voor deze woorden, mijn beste vriend; ik zal er zeker over nadenken.

HOOFDSTUK XII.

Wetenswaardige bijzonderheden omtrent den wettigen handel.

Eene stemme is in Rama gehoord, geklag, geween en veel gekerm; Rachel beweende hare kinderen, en wilde niet vertroost wezen.

De heer Haley en Tom vervolgden hunnen weg, ieder voor zich in stille overpeinzingen verzonken. De omstandigheden, waarin beiden verkeerden, in aanmerking genomen, moesten deze overdenkingen wel van een verschillenden aard zijn, ofschoon beiden op dezelfde bank zaten, dezelfde zintuigen hadden, en dezelfde voorwerpen hunne oogen voorbijzweefden.

De heer Haley, bij voorbeeld, dacht aan de lengte, breedte en dikte van zijnen nieuwgekochten slaaf Tom, en den prijs, die hij zou opbrengen, als hij hem gezond en wel op de markt kon te koop stellen. Verder ging hij bij zich zelven na, hoe zijnen troep slaven zamen te stellen, en berekende de verschillende marktprijzen der veronderstelde mannen, vrouwen en kinderen, waaruit dezelve zou moeten bestaan. Vervolgens redeneerde hij bij zich zelven over zijne eigene menschlievendheid: terwijl andere slavenkoopers hunne negers aan handen en voeten boeiden, deed hij hen immers alleen voetboeijen aan, zoodat hunne handen vrijwaren, zoolang zij zich goed gedroegen. Hij zuchtte over de ondankbaarheid der menschelijke natuur, en twijfelde of zelfs Tom zijne goedheden wel met een dankbaar hart waardeerde. Hij had zulks maar al te dikwijls bij negers, die hij goed behandeld had, ondervonden, en was verwonderd nog zooveel menschenmin te kunnen koesteren.

Wat Tom betreft, deze herdacht eenige woorden, die hem voortdurend voor den geest zweefden, en die hij in een Boek gelezen had, dat tegenwoordig wel een weinig uit de mode raakt:

„ Wij hebben hier geene vaste woonplaats maar zoeken er eene in de toekomst, God zelve schaamt zich niet onzen God genoemd te worden, want Hij is het, die ons eene woonplaats verschaffen zal."

Deze woorden uit een oveoud boek, dat voornamelijk door onkundige en ongeletterde mannen is te zamengesteld geworden, hebben ten allen tijde een eenigzins vreemden invloed op arme, eenvoudige lieden, zooals Tom, uitgeoefend. Zij verlevendigen den geest en geven moed en kracht aan de ziel, die vroeger in wanhoop en duisternis verkeerde.

Intusschen haalde Haley de dagbladen uit zijn zak, en begon met groote belangstelling de aankondigingen te doorloopen. Daar hij geen vlugge lezer was, en de woorden bijna letter voor letter overluid spellen moest, vernam Tom het volgende berigt.

VERKOOP VAN SLAVEN.

Op *Woensdag den 20sten Februarij* aanstaande, zullen op regterlijk gezag voor de deur van het Tribunaal, in de stad Washington de ondervolgende slaven worden verkocht: *Hagar*, oud 60 jaren; *Jan*, oud 30 jaren, *Benjamin*, oud 21 jaren; *Saul*, oud 25 jaren; en *Albert*, oud 14 jaren.

Geschiedende deze verkoop ten behoeve der schuldeischers en erfgenamen van wijlen Jesse Blutschford Esq.

De testamentaire executeuren,
(*Get.*) Samuel Morris,
Thomas Flint.

— Daar moet ik heen, zeide Haley, zich bij gebreke van een ander tegen wien hij spreken kon, tot Tom wendende. — Gij ziet, dat ik een ferme troep wil bijeen brengen. Gij zult dus pleizierig en aangenaam gezelschap krijgen, Tom. Wij zullen dus regstreeks naar Washington gaan, waar ik u zoo lang in de gevangenis zal sluiten, tot dat mijne zaken afgedaan zijn.

Tom hoorde die aangename tijding gelaten aan; en dacht alleen aan de ongelukkigen, die welligt even als hij, aan vrouw en kinderen zouden ontscheurd worden. Wij moeten echter bekennen, dat de *naïve* belofte van Haley, van hem in de gevangenis te zullen sluiten, geen aangenamen indruk te weeg bragt op een man, die zich zoo gaarne op een strikt eerlijken wandel beroemde. En, om de waarheid te zeggen, lezers: Tom was wel eenigzins trotsch op zijne eerlijkheid. Arme man! maar hij had immers niets anders om trotsch op te wezen; had hij tot de hoogere klasse der maatschappij behoort, dan zou hij zeker niet tot deze menschelijke fout vervallen zijn. Hoe het ook zij, tegen den avond waren Haley en Tom beiden gemakkelijk gehuisvest; de eerste in eene herberg, de laatste in de gevangenis.

Den volgenden morgen omstreeks elf uren zag men eene bonte menigte aan den trap van het Tribunaal vereenigd, alwaar men in afwachting der veiling zich bezig hield met rooken, pruimen, spugen, vloeken, zweeren enz., al naar gelang der liefhebbers. De mannen en vrouwen, die verkocht moesten worden, zaten afzonderlijk, zacht tegen elkander sprekende. De vrouw, in de aankondiging onder den naam van Hagar bekend gesteld, bezat eene echte Afrikaansche tijpe. Zij was zeker niet meer dan zestig jaren oud, doch zware arbeid en ziekten hadden haar verouderd, want zij was bijna blind, en krom van de jicht. Aan hare zijde stond Albert, haar eenig overgeblevenen zoon, een ferme knaap van omstreeks veertien jaren. Hij had verscheidene broeders en zusters gehad, die echter allen achtereenvolgend om de Zuid verkocht waren. De moeder hield hem met hare beide bevende handen vast, en beschouwde iedereen, die hem bezag, met siddering en angst.

— Wees niet bevreesd, moeder Hagar, zeide de oudste der negers. — Ik heb met meester Thomas gesprokea. en hij gelooft het wel zoo te kunnen schikken, dat gij beiden in een koop verkocht wordt.

— Ze hoeven niet te zeggen, dat ik oud en afgeleefd ben, antwoordde Hagar, de bevende handen omhoog heffende. — Ik kan nog kooken, schrobben en schuren. Ik ben toch altijd nog wel wat waard; vertel ze dat; wilt ge? vroeg zij ernstig.

Op dat oogenblik drong Haley door de menigte en naderde een grijsaard. Hij liet hem den mond openen, onderzocht zijne kaken, en gelastte hem verschillende bewegingen te maken, ten einde zijne spierkracht te kunnen beoordeelen. Daarna ging hij naar andere slaven, die hij hetzelfde verrigten deed.

Eindelijk kwam hij aan Albert, betastte hem de armen, en gebood hem te springen, ten einde zijne vlugheid te toonen.

— Hij zou niet gaarne zonder mij verkocht worden, riep de oude vrouw driftig en opgewonden. — Wij maken zamen een koop uit. Ik ben nog sterk genoeg, mijnheer; en kan nog zeer goed werken, zeer goed, mijnheer.

— Op eene plantage? vroeg Haley verachtelijk. — Een oud praatje. Ja, gij ziet er nog al wel naar uit.

En, als voldaan over zijn onderzoek, wandelde hij het plein op en neer, de handen in den zak, de cigaar in den mond, en de hoed op één oor.

— Hoe denkt ge over den troep? vroeg een man die Haley bij het onderzoek schrede voor schrede gevolgd was, alsof hij zijn oordeel daarnaar wenschte te regelen.

— Wel! zeide Haley, voor zich heen spugende, — Ik ben van voornemens zoo wat op de jongere en vooral op dien knaap te bieden.

— Zij willen den knaap en die oude vrouw, zijne moeder, te gelijk verkoopen.

— Nou dat 's een koopje. Dat oude geraamte is immers haar zout niet waard.

— Gij wilt haar dan niet koopen? vroeg de man.

— Niemand zal zoo gek zijn. Ze is half blind, krom van de jicht en bijna kindsch.

— Sommige lieden koopen toch zulke oude schepsels, en zeggen dat ze er nog meer voordeel mede behalen dan men wel denkt, zeide de man peinzend.

— Kom, kom! antwoordde Haley. — Ik wil ze niet present hebben.

— Maar, zou het niet hard zijn haar van haar zoon te scheiden; zij is zoo verzot op hem. Ik veronderstel dat zij toch niet veel kosten zal.

— Zij, die geld hebben, om het zoo te verspillen, mogen hun gang gaan. Maar ik zal op den knaap bieden, als zijnde geschikt voor de plantaadjes. Ik wil niet met dat oude wijf opgescheept zitten; neen, al kreeg ik ze om niet.

— Maar zij zal wanhopig worden.

— Natuurlijk zal ze, hernam Haley koeltjes.

Hier werd dit gesprek door eene opschudding afgebroken. De afslager, een kort, dik mannetje met een gewigtig en druk voorkomen, baande zich een weg door de menigte. De oude moeder Hagar hield haar adem in, en klemde zich angstig aan haren zoon vast.

— Blijf digt bij mij, Albert. Ze zullen ons zamen opveilen.

— Ik geloof 't niet, moeder, antwoordde de knaap.

— Ze moeten het doen, kind! Ik kan immers niet langer leven, als ze 't niet doen! riep zij driftig uit.

De stentors stem van den afslager beval plaats te maken, en kondigde aan dat de verkoop beginnen zou. De negers, die op de lijst voorkwamen, werden weldra van de hand gezet tegen prijzen, welke toonden, dat er eene sterke vraag in de markt bestond. Haley kocht er twee van.

— Kom, op, mijn jongen! zeide de afslager, Albert een tikje met den hamer gevende. — Op! en toon hoe ge springen kunt.

— Verkoop ons te zamen! te zamen! als het u belieft, mijnheer! riep de oude vrouw, zich aan het kind vastklemmende.

— Uit den weg! antwoordde de afslager op norschen toon. Gij komt het laatst. — Kom, mannetje, op tafel! Hier stootte hij de oude moeder uit den weg en het kind naar de noodlottige tafel. Eene diepe, zware zucht klonk in de ooren van den liefhebbenden zoon, die een oogenblik stilstond en zich omkeerde naar de plaats waar zijne moeder was. Doch het was te laat, met betraande wangen sprong hij op de tafel.

Zijne schoone gestalte, wel gevormde leden en fijn gelaat wekten dadelijk de mededinging op, en het bod van verscheidene personen klonk in de ooren van den afslager. Angstig en half verschrikt door al die stemmen, zag het kind nu den eenen dan weder den anderen bieder aan, tot dat de hamer viel. Hij werd aan Halely toegewezen. Nog één oogenblik stond hij stil om naar zijne oude moeder om te zien, die over het geheele ligchaam bevende, hare siddernde handen vouwde, en smeekte:

— Koop ook mij, mijnheer! In den naam van onzen lieven Heer, ook mij! Ik zal immers sterven, als gij 't niet doet!

— Gij zoudt eerder sterven, als ik 't deed. . . . Neen! antwoordde Haley en draaide haar den rug toe.

Zij werd daarop alleen verkocht. De man, die vroeger met Haley had gesproken, en niet van medelijden ontbloot scheen, kocht haar voor eene kleinigheid, waarna de toeschouwers uit elkander gingen.

De arme slagtoffers van den verkoop, die sedert jaren met elkander geleefd hadden, vergaderden zich rond de wanhopige oude vrouw, wier lijden inderdaad smartelijk was om aan te zien.

— Konden zij mij niet één mijner kinderen laten? Onze vorige meester heeft mij altijd beloofd, dat ik er één bij mij zou houden; dat had hij, herhaalde zij gedurig op een hartverscheurenden toon.

— Vertrouw op den Heer, moeder Hagar, zeide de oudste der negers medelijdend.

— Wat zou mij dat helpen? antwoordde zij hevig snikkende.

— Moeder, moeder! Ween zoo niet, troost u. Men zegt dat gij een goeden meester getroffen hebt, riep Albert haar toe.

— Het kan mij niet schelen; niet schelen! . . . O Albert! O mijn zoon! gij zijt mijn jongste kind. Hoe kan ik zonder u leven?

— Kom, kan een van jelui dat wijf niet wegbrengen? vroeg Haley droogjes. — Al dat geschreeuw helpt haar toch niet.

Eenige der omstanders gelukte het, gedeeltelijk door overreding, gedeeltelijk door geweld, het arme schepsel van haren zoon, die zij wanhopig omklemde, los te maken; en, terwijl zij haar naar den kar van haren nieuwen meester bragten, zooveel mogelijk te troosten.

— Voort! riep Haley, zijne drie koopen bij elkander koppelende, door middel van handboeijen, die hij aan een lange ketting bevestigde. — Voort! naar de gevangenis!

Eenige dagen later zag men hem met zijn levendigen eigendom veilig op een der Ohio-stoombooten. Onder weg zou zijn troep door vele aankoopen, die hij zelve deed of die zijne agenten gedaan hadden, nog vergroot worden.

La Belle Rivière eene der prachtigste en snelste vaartuigen, die ooit de wateren der Ohio doorkliefden, zakte vlug en statig de rivier af. Het was een heldere dag, en de sterren en strepen der vlag van het vrije Amerika wapperden trotsch over de hoofden der vrolijke menigte op het dek, dat wemelde van schoone vrouwen, en welgekleede heeren. Alles aan boord was vol leven, bedrijvigheid en opgeruimdheid; behalve de troep van Haley, die met andere vrachten omlaag gestuwd was. De ongelukkigen schenen volstrekt geen deel te nemen aan de vrolijkheid, die rond hen heerschte, want droevig zaten zij onder elkander te fluisteren.

— Jongens! riep Haley hun toe. Ik hoop dat gij goed gehumeurd en opgeruimd zult blijven. Geen gepruil; verstaat ge! Laat de lippen niet hangen; en gedraagt u wel, dan zult ge het goed bij mij hebben.

(*Vervolg hierna.*)

VREEMDEN-LIJST.

AANGEKOMEN.

12 Oct. S. de Rosaier, van Probolingo; J. Leijdelmeijer, van Samarang; F. Melchers, van Pasoeroean.— 13 Oct. C. N. van Lawick, van Batavia; W. Raut, van Rembang; J. Hebner, J. Vigeleijn, J. Andoreau en Mev. Reitz, allen van Samarang; M. K. van Bloemen Wanders en W. Pride, beiden van Probolingo.— 14 Oct. Mev. M. C. Rochussen, van Samarang.— 15 Oct. J. Leliveld, van Banjoewangie; J. M. Mentel, J. A. J. van 't Wout, P. J. Siau en W. F. K. L. de Vogel, allen van Pasoeroean; C. Gordon, van Batavia.— 17 Oct. Mev. de wed. Domingo, van Samarang; J. C. Fisser en W. J. van Ligten, beiden van Kedirie; B. van der Zwaan en A. F. van Essel, beiden van Pattie; J. H. Schrijner en H. G. Boekholst, beiden van Bodjonegoro.

HOTEL MONTOFT.

13 Oct. D. Hofker, van Batavia; R. Swart, van Australie.— 14 Oct. H. Weijman en H. Teerlink, beide van Batavia.— 15 Oct. Wm. Bishee en G. Greely, beide van Sidney; Schröder, van 't Kampement.— 17 Oct. Boekholst en H. Schrijner, beide van Bodjonegoro; J. Vreede en D. van der Sluijs, beide van Toeban; F. C. M. Kock, van Batavia; van der Wulp en echtgenoote uit het Marine Hotel.

MARINE HOTEL.

13 Oct. du Rieu, van de reede.— 14 Oct. van Leeuwen, uit het Hospitaal; Le Bron de Vexela en Termijtelen, beide van Pasoeroean.— 15 Oct. Suson, Eeg, van Terveen en de Haan, allen van de reede; Essers, van Samarang.— 16 Oct. van Baak, van Toeban.— 17 Oct. de Neufville, van Krian.

GEBOORTEN, HUWELIJKEN EN STERFGEVALLEN.

BEVALLEN:

M. C. Uhlenbeck, Godin, Z. Batavia 5 Oct.— A. S. Meijer, Blair, Z. Probolingo 14 Sept.— J. A. Reijnhart, Leidelmeijer, Z. 2 Oct— A. G. Kortman, van der Ploeg, Z. Lossarang 1 Oct.— G. van Kleeff, Hogenzand, D. kind. Batavia 11 Oct.—

GEHUWD:

A. M. van Deinse met J. A. Evers, Samarang 13 Oct.— Jhr. A. L. N. ridder de Stuërs met A. A. van der Waal, Soerabaya 1 Oct.—

OVERLEDEN:

G. Smissaert, Batavia 25 Sep.— J. van Angelbeek, Koek, Batavia 27 Sept.— J. A. Abell, Schultz, 21 j. Solo 29 Sept.— C. M. van Zitter, Keijner, 59 j. Samarang 5 Oct.— A. Salm, 23 j. Pasoeroean 14 Oct.—

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen schepen te Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder*	*Van*
Oct.	11	Nederl. Ind.	stoomschip Langen Lamongan.	Pa Sariema.	Probolingo.
„	—	„ „	Sarie Toendjoong.	Loei Tjeh.	Balie (Ampenan.)
„	12	Z. M.	stoomschip Suriname.	komm. luit. 1e kl. H. Arkenbout Schokker.	Bawean.
„	—	Nederl. Ind.	Atiatulmaula.	Sech Schan bin Said Baoeseer.	Samarang.
„	—	Fransche	Fernand.	P. Niquet.	„
„	13	Nederl. Ind.	stoomschip Banda.	F. H. Schmidt.	Batavia.
„	—	Z. M.	stoomschip Onrust.	komm. luit. 1e kl. Oste.	Bawean.
„	—	Nederl.	Estafette.	D. Hofker.	Batavia.
„	—	„	Fop Smit.	K. J. Swart.	Port Adelijde.
„	14	Nederl. Ind.	Camba Toorida.	J. A. Krijgsman voor Said Hassim	Alhabassij. Sambas.
„	—	„ „	Comm. Jagt van het fort Erfprins th. hern. Paulina.	Pa Gantima.	Samanap.
„	—	Nederl.	Capella.	H. Wigman.	Batavia.
„	—	„	Weltevreden.	H. Teerlink.	„
„	16	Nederl. Ind.	Abdul Hassim.	F. J. P. Meijer.	Samarang.
„	—	„ „	Little Tot.	Katjoong.	Pasoeroean.
„	—	„ „	Fatahool Rachman.	Hadjie Abdul Karim.	Banjermassing.
„	—	Balische	Ardjoeno.	Lou Agaun.	Balie Badong.
„	17	Nederl. Ind.	Asultanie.	Said Moht. bin Aloei Asegaf.	Cheribon.
„	—	„ „	Djelanie.	Said Moht. bin Alie.	Batavia.
„	—	„ „	Hoksing.	Kweek Keetay.	Riouw.
„	—	Nederl.	Het Goede Vertrouwen.	F. C. H. Kock.	Batavia.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar*
Oct.	12	Nederl. Ind.	Fathool Wahap.	Sech Abdul bin Salim Biljoen.	Grissee.
„	13	„ „	Wadiatool Rachman.	Said Alwie bin Abd. bin Smail	Batavia over Samarang.
„	—	„ „	Salma.	Said Agel bin Moht. Alhabassij.	Banjermassing.
„	14	„ „	Atatulmaula.	Sech Schan bin Said Baoeseer.	Grissee.
„	—	„ „	Polkus Saäda.	Paaijoe.	„
„	15	„ „	stoomschip Banda.	F. H. Schmidt.	Batavia. over Samarang.
„	—	„ „	Comm. Jagt van het fort Erfprins th. hern Paulina.	Pa Gantima.	Sumanap.
„	16	„ „	Venus.	Kerto.	Balie Badong.
„	—	„ „	So-Ootban.	Sech Moht. bin Achm. Banseer.	Pont. over Gris. en Soekadana.
„	17	Z. M.	Lancier.	komm. luit. 1e kl. W. P. L. Stort.	koers stellende om de Oost.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederl.	Susanna Geertruida.	D. Steenveld.	Nederland.	Ruijl Cramer & Co.
Fransche.	Fernand.	Pradere Niquet.	Frankrijk.	Kervel & Co.
Engelsche.	Brunette.	B. Coussins.	Engeland.	Fraser Eaton & Co.
Nederl. Ind.	Wilhelmiena.	W. Glaser.	Banjermassing.	Gezagvoerder.
„ „	Hok Soen.	Liem Lieptjoen.	Riouw en Singapoer.	„
„ „	Hing Goan.	Liempik L.	„ „ „	Tan Bindjang.
„ „	Kembang Djepoon.	Kwee Kingtian.	„ „ „	Gezagvoerder.
Nederl.	Weltevreden.	H. Teerlink.	Nederland.	W. Cores de Vries.
„	Fop Smit.	K. Swart.	„	„
„	Estafette.	D. Hofker.	„	Tiedeman & van den Burg.
„	Capello.	H. Wegman.	„	Fraser Eaton & Co.
„	Goede Vertrouwen.	Rack.	„	Kervel & Co.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met Z. M. stoomschip *Onrust*, Mev. Rochussen, Mev. Reitz, 4 dekpassag. en bannelingen.— Met de Ned. Ind. bark *Abdul Hassim*, Z. M. troepen, Inl. en bannelingen.— Met de Ned. Ind. bark *Fatahool Rachman*, Z. M. troepen en 130 Banjerezen.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het Ned. Ind. stoomschip *Banda*, de heer F. B. van Leeuwen, Z. M. troepen en bannelingen.

Schepen liggende ter reede.

Z. M. Wachtkorvet Nehalennia, transportschip Prins Willem Frederik Hendrik, schoenerbrik Saparoea, stoomschip Merapie, Gouv. schoener Haai; het schip van Galen; stoomschip Makasser; de barken Fatal Maän, Pilot, Balgis, Hoksoen, Susanna Geertruida, Hector, Hing Goan, Assad Dulfah, President Verkouteren, Brunette, Fatahool Haer; de schoeners Fathal Rachman thans hern. Selaparang, Kembang Djepoon, Goansing thans hern. Wilhelmina en de kotter Tedok.

PASOEROEAN.

AANGEKOMEN.

13 Oct. de Ned. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Katjoong, van Balie Badong.

VERTROKKEN.

10 Oct. de Ned. Ind. bark *Fatahool Haer*, gezagv. Said Allie bin Achmad Alhadie, naar Balie Ampennan.

11 Oct. het Ned. schip *Sara Johanna*, gezagv. H. Sweijs, naar Amsterdam, passagier de jongeheer Rijks.

14 Oct. de Ned. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Katjoong, naar Soerabaya.

Aan- en uitvoer te Pasoeroean van 8 tot en met 15 October 1853.

Naar Amsterdam met het Ned. schip *Sara Johanna*, gezagv. H. Sweijs.

$8402^{80}/_{100}$ picols gouvernements suiker en 2640 picols gouvernements koffij.

SUMANAP.

AANGEKOMEN.

10 Oct. het Ned. Ind. barkschip *de Vrienden*, thans hernd. *Banka*, gezagv. M. Monteiro, van Soerabaya.

12 Oct. de Ned. Ind. bark *Zee Paauw*, gezagv. Mohammad, van Bima.

VERTROKKEN.

13 Oct. de Ned. Ind. bark *Charlotta*, gezagv. P. Lunel, naar Tjilatjap.

14 Oct. de Ned. Ind. bark *Carolina*, gezagv. A. A. Graswinckel, naar Tjilatjap.

Schepen liggende ter reede.

De schoeners Indram Eljoesoor, Vorstelijk Genoegen, Sumanap, Sophia, barkschip de Vrienden, thans hernd. Banka en de bark Zee Paauw.

Aan- en uitvoer te Soerabaya van 11 tot en met 17 October 1853.

AANVOER.

Van Bandjarmassing per de Ned. Ind. bark *Fatahool Hair*, gezagv. Goestie Tahir, agent Gezagvoerder.

14,400 bn. rotting, 84 st. maloekoe matten, Gezagvoerder.

Van Balie per de Ned. Ind. schoener *Sarie Toondjoong*, gezagv. Loeij Tjew, agent Tja Tjien.

135 pic. klapper olie, 42 pic. kapas, 30 pic. mangkoedoe basten, 4 pic. smeer, 41 st. koehuiden, 40 pic. rijst, 3 pic. gember, Tja Tjien.

Van Batavia per de Ned. Ind. bark *Säoot Ban*, gezagv. Sech Mohamat Bansir, agent Gezagvoerder.

200 kn. madapollams, N. H. M.; 150 pic. ijzer, 20 potten planten, Order; 30 vn. koolteer, Adam & Co.; 5 kn. beschuid. 22 kn. zeep, Adam & Co.; 5 kn. manufacturen, Order; 48 mn. aardewerk, 26 zn. tarwe, 1 kalbassen ghie, 85 kn. rozijnen, Johan; en eenige chn. goederen en kleinigheden, Order.

Van Batavia per de Ned. Ind. bark *Fathool Wahap*, gezagv. Sech Abdulla bin Salim Biljoen, agent Sech Hassan bin Smeer.

1 kt. inhd. eetservies, Deeleman; 1 baal gew. katoen, 1 baal gev. katoen, 5 kn. wit katoen, 1 kt. ruwe katoen, 1 kt. mode goederen, P. Kervel & Co.; 200 zn. tarwe, Adam & Co.; 10 kn. en bn. manufacturen, 5 tonnen spijkers, 75 st. ijzer potten en pannen, Order; 2 kn. kain pandjang, Fraser Eaton & Co.

Van Samarang per de Ned. Ind. bark *Atiatul Maulah*, gezagv. Sech Sehan bin Said Bausir, agent Gezagvoerder.

32 vn. teer, Order; 1 kistje muzijk papier, Order; 1 kt. rhijnwijn, 1 kistje Eupoletten, 1 kt. glaswerk, B. J. van Eck & Co.; 2 kn. glaswerk, Order 10 vn. azijn van Raalten & Kocken; 100 vs. haring, Order, 20 vn. groentens, van Raalten & Kocken; 8 kn. diverse goederen en groentens, Order; 2 vn. bier, W. Cores de Vries, 2 kn. rijtuigen, 2 kn. lampen. de Brunel; eenige chn. goederen, manufacturen en kleinigheden, Order.

Van Batavia per het Ned. schip *Weltevreden*, gezagv. H. Teerlink, agent W. Cores de Vries.

1596 staven ijzer 540 pic., B. J. van Eck & Co.

UITVOER.

Naar Riouw en Singapoer viâ Batavia en Samarang per de Ned. Ind. bark *Wadiatool Rachman*, gezagv. Said Alobi bin Ismail.

3750 pic. rijst, Gezagvoerder; 750 pic. rijst, Said Mohamat; 10 pic. koperwerk, 4 st. leksteenen, Sech Achmat Basandik; 450 pic. rijst, 2 kn. lijnwaden, 415 bottels en blikjes, arab. ruikende olie, 246 krandjs. suiker, $692^{58}/_{100}$ pic., Gezagvoerder; 8 kn. lijnwaden, Said Oemar Segaf; 543 st. aan sp. matten, Pa Noor; 7 kn. lijnwaden, ijzerwerk en glaswerk, Mohamat Seman; 931 st. aan sp. matten, 50 katjes koperwerk, Sech Oemar bin Salim; 515 st. aan sp. matten, Sech Farik.

Naar Bandjarmassing per de Ned. Ind. bark *Salma*, gezagv. Said bin Mohamat Alhabassij.

5 pic. koriandersaad, Sedh Oemar Aldjaroe; 1 kt. lijnwaden, Sech Oemar Bahasoan.

Naar Batavia en Samarang per de Ned. Ind. stoomboot *Banda*, gezagv. A. Schmidt.

8 kn. doeken en saroongs, Adam & Co.; 9 kn. lijnwaden, Sech Alie Jobidie; 10 kn. shirtings, Fraser Eaton & Co.; 6 kn. doeken, 6 bn. salim poris, Adam & Co.; 2 kn. linnen en ginhangs, Adam & Co.; 1 kistje kettingen, Granpré Moliere & Co.; 30 pic. spaansch peper, 2 kn. Jav. sigaren, Oeij Kwijan; 5 bn. drills, 10 kn. shirtings, 20 coll. Jav. sigaren en kleinigheden, Fraser Eaton & Co.; 583 ℔ tabak, Tiedeman & van der Burg, 80 pic. noten, 1088 bandjar matten, 40 ks. Jav. sigaren, Hoekstra Gijsing & Co.; 10,000 st. Toeban sigaren, ten Siethoff; 3 kn. gedr. katoen, Fraser Eaton & Co.; 8 kn. suikerriet - stekken, van Meerten.

MARKTPRIJZEN.

Suiker No. 16 per picol ƒ $11\frac{1}{2}$.—
Id. „ 15 „ „ ƒ 11.—
Id. „ 14 „ „ ƒ $10\frac{1}{2}$.—
Id. „ 13 „ „ ƒ 10.—
Id. „ 12 „ „ ƒ $9\frac{1}{2}$.—
Koffij per picol ƒ 25 à ƒ $26\frac{1}{2}$—
Rijst (carga) per koijang ƒ 115 à ƒ 120.—
Id. (witte) „ „ ƒ 130 à ƒ 135.—
Koehuiden per 100 p. à ƒ 240.—
Arak per legger. ƒ 45.—
Olie (Klapper) per picol ƒ 20.—
Olie (Katjang). ƒ 16.—
Kadjang Matten. ƒ 10.—
Rotting ƒ 6.—

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag, den 23sten October des morgens ten half 9 uur.

Ds. BRUMUND.

Nederduitsch.

Vrijdag den 28sten October des avonds.

Ds. SCHEUER.

Voorbereiding tot het H. avondmaal.

Nederduitsch.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag, den 23sten October des morgens ten half 9 uur.